

Isonkyrön herättäjäjuhlat
Lähetysseurat
lauantai 7.7.2012
Alpo Löytynoja

Herättäjä- yhdistyksen kansainvälisen työn yksi toimintamuoto jo vuosikymmenten aja on ollut heimokansojemme auttaminen talkootyön muodossa. Talkoolaiset ovat korjanneet ja rakentaneet uusia kirkkoja ja muita kiinteistöjä, Unkarissa, Virossa ja Venäjällä. Talkootyö on diakonia ja miestyötä parhaimmillaan.

Vuonna 2005 alkoi Suomen Lähetysseuran, Herättäjä-yhdistyksen ja Senegalin Luterilaisen kirkon yhteistyö kokeilla talkootyötä aivan uudessa maanosassa, kulttuurissa ja ilmastossa. Senegalin Luterilaisen kirkon kirkkohallituksen kokouksen asialistalla tammikuussa 2006 oli esillä talkooryhmien maahantulo ja Dakarin seurakuntakeskuksen saneeraustyön aloitus. Senegalin virallinen kieli ranska on niin köyhä, että se ei tunne suomalaisille niin tuttua ja tärkeää talkootyö sanaa. Kokoukseen osallistunut lähetysseuran aluesihteerini ehdotti talkootyön vastineeksi kirves tai vasaralähetys. Kumpaakin nimeä on myöhemminä vuosina käytetty Senegalin kirkon virallisissa tiedoissa.

Vasaralähetys kuuden vuoden aikana teki töitä kymmenessä eri kohteessa, yhdessä paikallisten rakentajien kanssa. Työn suunnittelu, johtaminen, työntekijöiden palkkaus ja talousasiat olivat talkoolaisten vastuulla.

Lähetysseuran lähetit käyttivät oman vapaa-aikansakin toimien tulkkeina ja avustivat meitä kielitaidottomia kaikessa mahdollisessa. Ilman tätä tukea ja apua toimiminen olisi ollut mahdotonta.

Saimme nauttia senegalilaisten rajattomasta ystävällisyydestä, hyvästä ammattitaidosta ja halusta viedä yhteistä taviotetta eteenpäin.

Kuuden vuoden aikana yhdessä paikalliset ja vasaralähetys teki työtä 18376 tuntia joka vastaa 10,2 henkilötyövuotta. Kuusikymmentä eri henkilöä osallistui talkoisiin ja lentomatkoja tehtiin 78. Yhtään vakavaa tapaturmaa tai muuta sairautta ei sattunut vuosien aikana. Tosin kotiin ei palannut mieleltään sama henkilö kuin matkaan lähtenyt. Niin moni ennen tärkeäksi koettu asia menetti merkityksensä, kun sai nähdä ja kokea mitä todellinen arki maailman kuuden köyhimmän maan joukkoon kuuluvan kansan osana on.

Meillä heihin verrattuna on kaikki liian hyvin, siitä huolimatta osaamme vaatia vielä parempaa. Joku viisas on sanonut että onnelliseen elämään tarvitaan vain vähän rakennuspuuta jos niitäkään. Tähän on helppo yhtyä.

Talkookokeilun päätöstilaisuudessa kirkonjohtaja Pier Sen pyysi kiittämään Herättäjä-yhdistystä, kaikkia työn tukijoita, talkoolaisia ja heidän perheitään seuraavasti: "Senegalin luterilainen kirkko kiittää teitä kaikesta työstä ja taloudellisesta tuesta jota olemme vuosien aikana saaneet. Me olemme pieni köyhä kirkko ja voimme vain rukouksin kiittää teitä kaikesta saamastamme. Meille on aivan mahdoton ymmärtää miten valkoiset kielitaidottomat korkean iän saavuttaneet talkoolaiset, tulevat tuhansien kilometrien takaa meitä auttamaan. Ikäisenne meillä ei osallistu

työhön vaan ovat kunnioitettuja vanhuksia. Voin vakuuttaa, että työnne täällä ei unohdu koskaan, sillä jäätte elämään taruolentoina keskuudessamme, kun kaikki teidät tavanneet ja kansanne työskennelleet kertovat tuttavilleen, lapsilleen ja lapsenlapsilleen kokemastaan ihmeestä.”

Vasarylähetyks on kahden viimeisen vuoden aikana tehnyt talkootyötä Inkeri kirkon Tyrön ja Lugan seurakunnissa sekä Pyhän Marian kirkossa, Pietarissa.

Lugassa tehtävänä on ollut pienen varattoman seurakunnan seurakuntakeskuksen laajennustyö. Kävimme joulukuussa 2010 pikavierailulla tutustumassa kohteeseen. Vierailun päättyessä kirkkoherra kysyi meiltä, ” oletteko tekin samanlaisia kuin ne kymmenen aikaisempaa eri järjestöjen seuruetta, jotka ovat luvanneet apunsa, mutta kotiin palattuaan lupaukset on unohdettu.”

Työt niiltä osin miten Inkerin kirkon hallinnon kanssa sovittiin, valmistuivat kuluneen vuoden maaliskuussa, Lugaan tehtiin yksitoista matkaa. Jokaisella matkalla oli 5-7 talkoolaista. Työtä yhteensä 2594h.

Lugan seurakuntalaiset pienimuotoisessa työn valmistumisjuhlassa kertoivat, että he ovat vuosia rukoilleet apua rakennustyöhön johon omat varat ja taito ei ole riittänyt. Nyt rukous on kuultu parhaalla mahdollisella tavalla Herättäjä- yhdistyksen talkoolaisten muodossa. Saimme tehtäväksi välittää seurakunnan kiitokset kaikille eri tahoille jotka mahdollistivat työn toteutumisen.

Meille talkoolaisille eniten esitetty kysymys on: mikä saa raavaan paljon elämää kokeneen miehen lähtemään vapaaehtoisesti eri puolille maailmaa puutteellisiin olosuhteisiin avustustyöhön? Erään talkooveteraanin vastaus: ”Tässä iässä ei enää ole seikkailun tarvetta, on vain halu auttaa niitä jotka apua tarvitsevat. Itse en saanut syntyessäni laulun tai saarnamiehen lahjoja, siksi teen käsillä sitä mitä voin ja osaan. Palkkioksi saan itselle tunteen, että lähetystyötä voi tehdä käsilläkin ja voin olla vielä hyödyksi monelle. Jatkan tätä niin pitkään kuin terveys sallii ja kotiväki antaa tukensa.”

Vuosia meitä talkoolaisia on ohjannut ja matkaan lähettänyt kansainvälisen työn sihteeri Alpo Järvi. Talkoolaisten puolesta esitän kunnioittavan nöyrän kiitoksen luottamuksesta, huolenpidosta ja myötäelämisestä talkoomatkoillamme. Kun syksyllä pitkävapaa Sinulle alkaa, niin toivomme virkistäviä talkoomatkoja kanssamme täydentämään kiireisiä eläkepäiviä.